

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Alicja Dziekańska
Sędziowie:	SO Anna Gałas SO Monika Skalska (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Wioleta Żochowska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej V. (...) w W.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII GC 2647/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w części i zasądza od (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej V. (...) w W. 541,20 zł (pięćset czterdzieści jeden złotych i dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 23 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz w pkt II i ustala, że (...) spółka akcyjna V. (...) w W. ponosi koszty procesu w 70 %, a (...) spółka akcyjna w W. w 30%, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sadzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie;

2. zasądza od (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej V. (...) w W. 210 zł (dwieście dziesięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Anna Gałas	SSO Alicja Dziekańska	SSO Monika Skalska
----------------	-----------------------	--------------------

W dniu 25 marca 2015 r. powód (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. (obecnie: (...) S.A. V. (...) w W.) wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 1869,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dochodzona kwota wynika z roszczenia regresowego przysługującego jej z tytułu szkody powstałej w mieniu poszkodowanego ubezpieczonego u powoda w ramach ubezpieczenia AC, polegającej na wykonaniu na rzecz poszkodowanego usługi (...) w postaci usługi holowania oraz najmu pojazdu zastępczego w związku z kolizją drogową z dnia 12 grudnia 2011 r.

W dniu 14 kwietnia 2015 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany wskazał, iż odmówił zapłaty w zakresie usług (...) tj. kosztów holowania i najmu pojazdu zastępczego, bowiem z treści faktur VAT złożonych przez powoda wynika, iż zobowiązaniem do zapłaty kosztów holowania i najmu pojazdu zastępczego jest spółka (...) Sp. z o.o., a nie ubezpieczona u powoda, poszkodowana spółka, (...) S.A. we W.. Pozwany podniósł również, że w niniejszej sprawie nie doszło do powstania uszczerbku w majątku poszkodowanego, gdyż nie zostały udokumentowane wydatki z tytułu holowania i wynajmu pojazdu zastępczego, a ewentualna odpowiedzialność pozwanego może ograniczać się do kosztów związanych z danym zdarzeniem poniesionych przez poszkodowanego. Pozwany zakwestionował nadto niezbędność i celowość najęcia pojazdu zastępczego, a także okres naprawy pojazdu poszkodowanego, a tym samym okres wynajmu pojazdu zastępczego, a także wysokość kosztów najęcia pojazdu zastępczego.

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt: VIII GC 2647/15 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w pkt 1. oddalił powództwo oraz w pkt II. 2. obciążył (...) s.a. V. (...) z siedzibą w W. kosztami procesu w całości, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 12 grudnia 2011 r. w K. przy ul. (...) doszło do kolizji z udziałem pojazdów marki O. (...) o nr rej. (...) i F. (...). Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem F. ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...). W wyniku zdarzenia doszło do uszkodzenia pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), posiadającego ubezpieczenie A. u powoda. Poszkodowaną była spółka (...) S.A. z siedzibą we W..

W dniu 30 czerwca 2010 r. (...) S.A. z siedzibą we W. zawarła z powodem Umowę Generalną (...) (...) / C.. Zgodnie z § 3 Umowy ubezpieczenie A. mogło być zawarte w jednym z 17 wariantów. Wyboru wariantu dokonywał Ubezpieczający we wniosku o ubezpieczenie. Szczegółowy zakres świadczeń assistance w podziale na warianty ubezpieczenia realizowanych w ramach Umowy określony został w (...) do Umowy. Zgodnie z § 2 pkt 1 Umowy „W ramach Umowy Generalnej zawierane miały być ubezpieczenia assistance obejmujące świadczenia pomocy osobom, które popadły w trudności w czasie podróży, zwane A.”. Zgodnie zaś z § 2 pkt 2 Umowy „Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień Umowy Generalnej, a w szczególności (...) do Umowy, do rodzajów ubezpieczeń objętych Umową zastosowanie będą miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia ((...)) (...) zatwierdzone (...) S.A. V. (...) nr (...) stanowiące (...) do Umowy”.

Umowa Generalna została zawarta przy udziale (...) Sp. z o.o. w W. działającego w ramach wyłącznego pełnomocnictwa Ubezpieczającego stanowiącego (...) do Umowy Generalnej oraz (...) Sp. z o.o. w W. występującą jako Agent Ubezpieczeniowy wystawiający polisy w systemie informatycznym Towarzystwa i jako Operator Szkodowy.

Zgodnie z pkt (...) (...) do Umowy Generalnej, „Zakres ochrony assistance” – Operator szkodowy spółka (...) Sp. z o.o. była odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszenia szkód oraz ustalenie odpowiedzialności Towarzystwa (powoda) za szkody oraz

świadczenia w imieniu powoda usługi pomocy osobom, które popadły w trudności w czasie podróży, zgodnie z postanowieniami Umowy Generalnej.

Zgodnie z zawartą między powodem, a poszkodowanym umową świadczenia assistance polegają (m.in.) na udzieleniu pomocy w zakresie: holowania pojazdu lub według wyboru Ubezpieczonego jednego z następujących świadczeń (w tym m.in.) wynajmu pojazdu zastępczego (§ 8 ust. 2 pkt 2 i 3 lit a Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...)).

Ust. 6 (...) A. stanowi, że świadczenia assistance należą się jedynie wtedy, gdy w imieniu Towarzystwa wykonuje je (...) chyba, że (...) nie przystąpi do spełniania świadczenia w okresie 2 godzin od chwili zawiadomienia o zdarzeniu lub wyrazi zgodę na spełnienie świadczenia przez inną osobę.

Zgodnie z § 23 ust. 1 i 2 (...) A. w zakresie ubezpieczenia assistance Towarzystwo (powód) pokrywa koszty wykonania odpowiednich usług na podstawie rachunków wystawionych przez odpowiednich usługodawców. W powyższym zakresie Towarzystwo rozlicza się bezpośrednio z (...). Stosownie do § 2 pkt 3 (...) (...) to spółka pod firmą (...) sp. z o.o. świadcząca w imieniu Towarzystwa usługi pomocy osobom, które popadły w trudności w czasie podróży, zgodnie z (...).

Zgodnie z § 26 (...) A. roszczenie Ubezpieczonego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi na Towarzystwo z chwilą zajścia zdarzenia do wysokości kosztów poniesionych przez Towarzystwo na wykonanie zobowiązania pod warunkiem spełnienia świadczenia przez Towarzystwo.

Na podstawie Umowy Generalnej (...) (...) / C. powód zawarł z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę dobrowolnego ubezpieczenia (...) dla pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...). Wobec powyższego, w dniu zdarzenia pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) posiadał ochronę ubezpieczeniową u powoda na skutek zawarcia przez właściciela pojazdu, tj. (...) S.A. z siedzibą we W. z powodem umowy dobrowolnego ubezpieczenia (...) potwierdzonej polisą nr (...) z okresem ubezpieczenia od dnia 18 grudnia 2010 r. do 17 grudnia 2011 r. Użytkownikiem ubezpieczonego pojazdu był (...) Sp. z o.o. we W.. Warunki ubezpieczenia były zgodne z Umową Generalną (...) (...) / C..

W dniu 14 grudnia 2011 r. została zawarta umowa najmu samochodu zastępczego nr (...) pomiędzy Wynajmującym (...) sp. j., a (...) sp. z o.o. Zgodnie z umową użytkownikiem pojazdu F. (...) o nr rej. (...) był Ł. W..

Najemca wziął w użytkowanie pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) na okres od dnia 14 grudnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r. W umowie najmu strony postanowiły, iż z tytułu najmu najemca zapłaci czynsz w wysokości 381,30 zł. Pojazd zastępczy marki F. został wydany w dniu 14 grudnia 2011 r., a następnie w dniu 16 grudnia 2011 r. został zwrócony wynajmującemu.

Następnie w dniu 16 grudnia 2011 r. pomiędzy (...) sp. z o.o., działającą jako użyczający oraz Panem Ł. W., występującym jako użyczający została zawarta umowa użyczenia pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) na czas naprawy blacharsko-lakierniczej samochodu O. (...) o nr rej. (...).

Dnia 15 grudnia 2011 r. A. K. wystawił na rzecz na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 159,90 zł. Z treści faktury wynika, iż dotyczyła ona holowania do warsztatu pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...).

W dniu 19 grudnia 2011 r. została wystawiona przez (...) sp. j. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. faktura VAT nr (...) (...) na kwotę 381,30 zł. Z treści faktury wynika, iż dotyczyła ona najmu pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...).

Następnie w dniu 30 grudnia 2011 r. (...) sp. z o.o. wystawiła na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1328,40 zł. Z treści faktury wynika, iż dotyczyła ona najmu pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...). Jako przedmiot usługi wpisano „wynajem samochodu”.

W wyniku postępowania likwidacyjnego, na podstawie przedłożonej dokumentacji, w tym faktury nr (...) na kwotę 159,90 zł. za holowanie uszkodzonego pojazdu O. (...) o nr rej. (...) do warsztatu wystawionej przez A. K., faktury nr (...) (...) na kwotę 381,30 zł. za wynajem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) wystawionej przez (...) sp. j. oraz faktury nr

(...) na kwotę 1328,40 zł. za wynajem pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) wystawionej przez (...) sp. z o.o. – wszystkich wystawionych na rzecz (...) sp. z o.o. w W. strona powodowa wypłaciła w postępowaniu likwidacyjnym łącznie kwotę 1869,60 zł.

Z wydruku historii sprawy - szczegóły sprawy o nr (...) wynika, iż wynajem samochodu F. (...) o nr rej. (...) miał miejsce od 14 grudnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r., czyli trwał 2 dni, a wynajem pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) miał miejsce od 16 grudnia 2011 r. do 28 grudnia 2011 r., czyli trwał 12 dni.

Powód wezwał pismem z dnia 5 września 2014 r. (...) do zwrotu kwoty 1869,60 zł w terminie 30 dni od daty otrzymania przedmiotowego wezwania.

Pismem z dnia 9 października 2014 r. (...) odmówiło przyjęcia odpowiedzialności wskazując na brak podstaw do refundacji kosztów usługi assistance.

W odpowiedzi na powyższe powód ponownie wezwał (...) do zapłaty kwoty 1869,60 zł w terminie 14 dni od daty otrzymania przedmiotowego wezwania. Pozwany nie uregulował wskazanych należności.

Sąd Rejonowy zważył, że powództwo podległo oddaleniu w całości. W ocenie Sądu Rejonowego, powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia i nie wykazał przesłanek z art. 828 k.c. Po pierwsze, powód nie udowodnił, iż wypłacił poszkodowanemu kwotę 1.869,60 zł tytułem odszkodowania. Wypłata odszkodowania poszkodowanemu jest zaś warunkiem koniecznym dochodzenia roszczeń z art. 828 k.c. Po wtóre - powód nie wykazał, żeby poszkodowanemu (ubezpieczonemu) przysługiwał pojazd zastępczy, a jeśli tak na jakich warunkach, w jakim zakresie i czy była to usługa odpłatna. Ponadto, powód nie udowodnił, że w okresie 14 grudnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r., a następnie od 16 grudnia 2016 r. do 28 grudnia 2011 r. poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego tym bardziej, że z zeznań świadka Ł. W. wynika, że to on faktycznie korzystał z tego pojazdu. Nie zostało przy tym wykazane na jakiej podstawie Ł. W. miałby być uprawniony do korzystania z pojazdu zastępczego na podstawie umowy ubezpieczenia assistance. W treści polisy potwierdzającej zawarcie umowy ubezpieczenia dla pojazdu O. (...) nazwisko takiej osoby się nie pojawia, a zatem brak podstaw do uznania pana Ł. W. za ubezpieczonego w rozumieniu art. 808 k.c. Zgodnie zaś z art. 828 § 1 k.c. na ubezpieczyciela mogą przejść jedynie roszczenia ubezpieczającego, czyli w niniejszej sprawie (...) S.A. we W., ewentualnie Ubezpieczonego, czyli (...) Sp. z o.o., zgodnie z art. 828 § 3 k.c. w zw. z art. 808 § 1 k.c. Powód nie wykazał aby którykolwiek z tych podmiotów zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego w związku z kolizją z dnia 12 grudnia 2011 r. Powód przedstawił jedynie umowę najmu nr (...) pojazdu zastępczego zawartą pomiędzy wynajmującym (...) sp. j., a najemcą (...) sp. z o.o., który nie zawierał jej w imieniu żadnej z ww. spółek. tj. (...) S.A., bądź

(...) sp. z o.o. W treści Umowy najmu zostało bowiem wyraźnie określone, iż najemcą jest (...). Podobnie Sąd Rejonowy odniósł się do faktury (...) na kwotę 159,90 zł. wystawionej przez A. K. na rzecz (...) sp. z o.o. za holowanie uszkodzonego pojazdu O. (...) o nr rej. (...) do warsztatu. Odnośnie faktury VAT nr (...) wystawionej na kwotę 1328,40 zł z tytułu najmu pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) Sąd Rejonowy wskazał, że w jej treści jako przedmiot usługi wpisano „wynajem samochodu”. Natomiast ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że pojazd ten nie był przedmiotem najmu lecz użyczenia. Strona powodowa nie przedstawiła umowy najmu pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...). Powód przedstawił wyłącznie umowę użyczenia samochodu P. (...) zawartą pomiędzy (...) sp. z o.o., działającą jako użyczającym oraz Panem Ł. W., występującym jako użytkujący. Z przedstawionej umowy w żaden sposób nie wynika, ani stawka najmu, ani odniesienie do np. cennika, który kwestie te by pomiędzy stronami regulował. Zresztą z faktury dotyczącej najmu pojazdu P. (...) o nr rej. (...) wynika, że została ona wystawiona na rzecz (...) sp. z o.o., która nie jest stroną umowy użyczenia pojazdu marki P.. W ocenie Sądu Rejonowego, sama treść ww. umowy oraz brak określenia czynszu oznacza, że pojazd marki P. o nr rej. (...) nie był przedmiotem najmu lecz użyczenia i świadczy o niedopuszczalności jego dochodzenia przez powoda już tylko z tej przyczyny albowiem wystawienie jakiegokolwiek faktury z tytułu umowy użyczenia jest niezasadne i zostało wystawione wbrew treści umowy, która przewidywała bezpłatne korzystanie z pojazdu. Jednocześnie brak podstaw do tego by twierdzić, iż faktura (...) została wystawiona na podstawie jakiegokolwiek umowy najmu. W konsekwencji, nie sposób uznać, iż poszkodowany (...) S.A. poniósł jakąkolwiek szkodę związaną z usługą holowania lub najmem pojazdu zastępczego. Wprawdzie powód

wskazywał, iż współpracuje z (...) sp. z o.o. przy likwidacji szkód, a faktury za najem, czy holowanie są wystawiane na (...) Sp. z o.o. ze względu na fakt, że jest on wykonawcą usługi. Następnie powód pokrywa koszt usługi i tym samym posiada regres względem podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody. Niemniej jednak, zdaniem Sądu Rejonowego, w niniejszej sprawie nie zostało wykazane, aby (...) Sp. z o.o. wykonała usługę w postaci wynajmu pojazdu zastępczego na rzecz uprawnionego z polisy ubezpieczeniowej (...) S.A. Co więcej, skoro (...) sp. z o.o. miał być wykonawcą usługi to powinien wystawić powodowi fakturę VAT za świadczone usługi. Takiej faktury w aktach sprawy nie ma. Brak jest także dowodu na okoliczność opłacenia przez powoda faktury wystawionej przez (...) sp. z o.o. za wykonaną usługę w postaci holowania lub wynajmu pojazdu zastępczego poszkodowanemu z polisy (...) S.A.. W tej sytuacji, Sąd

Rejonowy stwierdził, że roszczenie powoda o zwrot świadczenia regresowego nie mogło powstać w stanie faktycznym wskazanym przez powoda. Zatem przedstawione przez powoda do akt sprawy dokumenty w żaden sposób nie wykazują stosunku prawnego łączącego poszkodowanego z powodem. Analiza zabranych w sprawie dokumentów wskazuje, że nawet jeśli teoretycznie powód spełnił świadczenie lub świadczenia na rzecz (...) powód spełnił świadczenie (-a), do którego (-ych) nie był zobowiązany, zatem powód świadczył poza zakresem swojej odpowiedzialności jako ubezpieczyciela. Skoro powód spełnił świadczenie, do którego nie był zobowiązany, instytucja z art. 828 k.c. nie ma zastosowania, albowiem na powoda nie przeszło w tej sytuacji z mocy prawa roszczenie przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa zaskarżając go w części, tj. co do pkt I. w zakresie nieuwzględnienia kwoty 541,20 złotych oraz w całości co do pkt II. wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

- naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia czyli przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów tj. art. 233 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów i ustalenie, wbrew przedstawionym dowodom, że powódka nie wykazała by dokonała zapłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanego, w konsekwencji czego nie wstąpiła ona w prawa zaspokojonego wierzyciela i tym samym nie może dochodzić zwrotu wypłaconego odszkodowania od ubezpieczyciela sprawcy szkody, podczas gdy do pozwu załączono zestawienie kosztów assistance, z którego wynikało, że na wypłaconą kwotę składają się koszty najmu pojazdu zastępczego i holowania w związku z uszkodzeniem w dniu 14 grudnia 2011 r. pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...).N ubezpieczonego w ramach umowy ubezpieczenia assistance zawartej z (...) S.A., a stanowiącej załącznik do faktury VAT;
- naruszenie prawa materialnego tj.:
 - a) art. 828 § 1 k.c. w zw. z par. 8 ust. 2 pkt 2 i 3a oraz § 23 ust. 1 i 2 i § 26 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia .. (...)” zatwierdzonych uchwałą Zarządu (...) S.A. (...) nr (...) poprzez niewłaściwą wykładnię polegającą na tym, że żądanie kosztów holowania uszkodzonego pojazdu i najmu pojazdu zastępczego zapewnionych przez ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia assistance nie jest objęte dyspozycją przepisu art. 828 § 1 k.c., a w konsekwencji uznanie, że powódka nie może żądać od pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy szkody zwrotu kosztów holowania i najmu pojazdu zastępczego, pomimo, że powódka pokryła koszty holowania i najmu pojazdu zastępczego, a tym samym spełniła świadczenie odszkodowawcze zgodnie z umową ubezpieczenia aut-casco na rzecz poszkodowanego;
 - b) art. 805 § 2 w k.c. poprzez uznanie, że świadczenie odszkodowawcze ogranicza się jedynie do świadczenia pieniężnego, podczas gdy powołany przepis nie ogranicza możliwych form świadczenia ubezpieczyciela jedynie do świadczenia pieniężnego, zaś umowa w której ubezpieczyciel zobowiązuje się do naprawienia szkody w formie restytucji naturalnej nie mieści się w definicji umowy ubezpieczenia OC przewidzianej w art. 822 § 1 k.c., tylko stanowi inny rodzaj ubezpieczenia majątkowego dopuszczalny w świetle art. 821 k.c.;

c) art. 822 § 1 w zw. z art. 824¹ § 1 k.c. poprzez uznanie, iż przywołane przepisy mają zastosowanie do umowy ubezpieczenia assistance zawartej pomiędzy powodowym Towarzystwem, a poszkodowanym, w konsekwencji czego powódka winna była zobowiązać się i spełnić świadczenie w pieniądzu, nie zaś w naturze jak to miało miejsce w sprawie.

W oparciu o powyższe zarzuty, powódka wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I. poprzez zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 541,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 października 2014 roku do dnia zapłaty,
- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II. poprzez rozstrzygnięcie o kosztach procesu przed Sądem I Instancji, w tym kosztach zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, tj. zasądzenie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanej rzecz powódki,
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych,
- ewentualnie zaś, o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy do Sądu I Instancji celem jej ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania przed sądem II instancji.

W odpowiedzi na apelację, pozwana wniosła o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Zaskarżony wyrok podlegał zmianie, a powództwo w zakresie kwoty 541,20 złotych oraz odsetek ustawowych od tej kwoty uwzględnieniu.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, poczynione w niniejszej sprawie. W szczególności Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie zdarzenia z dnia 12 grudnia 2011 r., umowy assistance łączącej poszkodowanego z powodem oraz umowy OC łączącej sprawcę szkody z pozwanym, okoliczności holowania uszkodzonego pojazdu, zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) oraz wystąpienia wobec pozwanego z roszczeniem regresowym w tym zakresie.

Sąd Okręgowy nie podzielił natomiast rozważań prawnych Sądu Rejonowego, dotyczących przede wszystkim: nieudowodnienia przez powoda zasadności roszczenia w zakresie holowania uszkodzonego pojazdu oraz najmu pojazdu zastępczego marki F. (...), niewykazania przesłanek z art. 828 k.c., niewykazania, że powód wypłacił poszkodowanemu kwotę odszkodowania oraz że to poszkodowany korzystał z wynajętego pojazdu zastępczego, nieudowodnienia, że poszkodowanemu przysługiwał pojazd zastępczy, a nadto rozważań, zgodnie z którymi powód, zobowiązany do świadczenia usługi, nie może domagać się zwrotu jej równowartości na podstawie art. 828 § 1 k.c.

W ocenie Sądu II instancji powód przy pomocy złożonych do akt sprawy dokumentów wykazał zasadność swojego roszczenia co do kwoty 541,20 złotych zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Na aprobatę w konsekwencji zasługiwał podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 k.p.c.

Wskazać przede wszystkim należy, że powód przedkładając umowę generalną ubezpieczenia assistance (...)/C. z dnia 30 czerwca 2010 r., wykazał, że zawarł umowę ubezpieczenia assistance z poszkodowaną spółką (...) S.A. we W. oraz że operatorem szkodowym, zgodnie z postanowieniami tejże umowy, była spółka (...) sp. z o.o. w W.. Strona powodowa,

wbrew rozważaniom Sądu I instancji, wykazała również, że przedmiotowa umowa ubezpieczenia assistance zawarta została w wariantcie „C.

2 A – C RP”, obejmującym holowanie pojazdu oraz najem pojazdu zastępczego. Okoliczność przedmiotowa wynika ze znajdującej się w aktach polisy, w której określono wysokość składki ubezpieczenia na kwotę 507,00 zł, która to składka, zgodnie z Załącznikiem 1, stanowiącym integralną część umowy generalnej ubezpieczenia assistance, obowiązuje w przypadku wskazanego wariantu „C. (...) – C RP”. Podobnie, w (...), również stanowiącym integralną część umowy ubezpieczenia wyraźnie wskazano, że wariant ten zawiera w swoim zakresie m.in. holowanie pojazdu i wynajem auta zastępczego.

Powód, w toku postępowania przed Sądem I instancji wykazał tym samym zasadność roszczenia w zakresie holowania uszkodzonego pojazdu oraz najmu pojazdu zastępczego marki F. (...). Podkreślenia wymaga, że obie faktury, a mianowicie faktura VAT nr (...) opiewająca na kwotę 159,90 złotych za holowanie uszkodzonego pojazdu oraz faktura VAT nr (...)(...) wystawiona z tytułu najmu pojazdu zastępczego F. (...) za okres od dnia 14 grudnia 2011r. do dnia 16 grudnia 2011r. wynosząca 381,30 złotych, wystawione zostały na rzecz (...) sp. z o.o. w W.. Wprawdzie, z umowy najmu pojazdu zastępczego wynika, że użytkownikiem pojazdu zastępczego była osoba fizyczna, upoważniona przez poszkodowanego właściciela uszkodzonego pojazdu, tj. Ł. W.. Niemniej jednak, w treści tej umowy wskazano, że płatność z tego tytułu pokryła (...) sp. z o.o. w W.. Wskazać przy tym należy, że na podstawie umowy o współpracy w zakresie likwidacji szkód komunikacyjnych z dnia 31 lipca 2000r. łączącej powódkę z wyżej wymienioną spółką, powódka zapłaciła na rzecz (...) sp. z o.o. w W. należności wynikające z przedmiotowych faktur zbiorczo przelewem na konto tejże spółki. Powyższą okoliczność potwierdza chociażby załącznik do faktury (...) z tytułu kosztów assistance za miesiąc styczeń 2012.

W toku postępowania w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego, który określił, że czas naprawy uszkodzonego pojazdu O. (...) powinien trwać od dnia 12 grudnia 2011r. do dnia 27 grudnia 2011r. czyli 16 dni roboczych. Tym samym, okres najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) od dnia 14 grudnia 2011r. do dnia 16 grudnia 2011r. był niezbędny i uzasadniony oraz pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałą kolizją.

W ocenie Sądu II instancji powodowi jako zakładowi ubezpieczeń, który wypłacił odszkodowanie na rzecz podmiotu trzeciego, czyli strony umowy z powodem, na podstawie której ten podmiot trzeci spełnił świadczenie wobec poszkodowanego w postaci zorganizowania

mu dostępu do pojazdu zastępczego, przysługuje na podstawie art. 828 § 1 k.c. roszczenie regresowe wobec ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Sąd Okręgowy podziela tym samym pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. III CZP 74/16, w której wskazano, że ubezpieczycielowi, który pokrył koszty najmu pojazdu zastępczego w ramach ubezpieczenia assistance, przysługuje na podstawie art. 828 §1 k.p.c. roszczenie regresowe wobec ubezpieczyciela sprawcy szkody (Lex nr 2156655, Biul.SN 2016/11/8). W uzasadnieniu przywołanej uchwały Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, iż nieistotnym dla zasadności roszczenia jest przy tym okoliczność, w jaki sposób ubezpieczyciel z umowy ubezpieczenia assistance naprawi szkodę doznaną przez ubezpieczonego, mianowicie czy samodzielnie dostarczy mu pojazd zastępczy, czy pokryje koszt wypożyczenia takiego samochodu, czy wreszcie zawrze porozumienie z osobą trzecią, która udostępni pojazd zastępczy poszkodowanemu. Okoliczność ta pozostaje bowiem bez znaczenia w relacji ze sprawcą szkody, której powstanie uaktualnia prawo ubezpieczonego do żądania udostępnienia pojazdu zastępczego. Argumentacja ta zasadna jest również w odniesieniu do kosztów holowania uszkodzonego pojazdu.

Zasadne zatem okazały się również postawione w apelacji zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego, to jest art. art. 828 § 1 k.c. w zw. z par. 8 ust. 2 pkt 2 i 3a oraz § 23 ust. 1 i 2 i § 26 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...), art. 805 § 2 k.c. oraz art. 822 § 1 w zw. z art. 824¹ § 1 k.c.

Z powyższych względów, podziеляjąc generalnie zarzuty postawione w apelacji i uznając, że powód udowodnił swoje roszczenie i co do zasady i co do wysokości w zakresie kosztów poniesionych w związku z holowaniem uszkodzonego pojazdu oraz najmu pojazdu zastępczego marki F. (...), na podstawie art. 386 §1 k.p.c. należało zmienić zaskarżony wyrok w pkt I. i powództwo w tej części uwzględnić

Orzeczenie w kwestii odsetek znajduje podstawę w art. 481 k.c. Sąd Okręgowy zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 23 października 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. i dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

Ze względu na zmianę rozstrzygnięcia w zakresie powództwa głównego, zmianie podlegało również orzeczenie o kosztach za I instancję. Stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów zgodnie z art. 100 k.p.c. Sąd Okręgowy ustalił, że powód przegrał sprawę w 70% wobec czego powinien ponieść koszty procesu w takim zakresie, natomiast pozwany w pozostałych 30%. Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy pozostawił szczegółowe

wyliczenie wyżej wymienionych kosztów referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z w zw. z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 507, z późn. zm.).

SSO Anna Gałas SSO Alicja Dziekańska SSO Monika Skalska